

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 63.

Ottende Session.

23de Møde.

Tredagen den 9de Januar.

(Fortf.)

Indenrigsministeren: Som den ærede Forslagsstiller fremhævede, er der i nærværende Lovudkast tre Hovedpunkter, hvori der tilstgtes en Forandring i det Bestaaende. Det første Punkt angaaer, hvilke Personer, hvilke Myn- digheder, hvilke Redskaber, om jeg saa maa sige, der ved Capitelstartens Ansættelse skulle medvirke til at tilvejebringe det Materiale, hvoraf man uddrager Resultatet. I den Henseende tror jeg ikke, at der fra Regjeringens Side vil kunne møde nogen væsentlig Betænkelighed med Hensyn til en Forandring af det Bestaaende, naar man forøvrigt kunde enes om et hensigtsmæssigt Forslag. Det er vistnok et stort Spørgsmaal, om man ikke skulde see aldeles at undvære de Indberetninger, som hidtil ere indkomne fra Sognepræsterne, ligesom ogsaa saadanne Indberetninger, som her ere foreslaaede, og om det ikke skulde være muligt i den Henseende at finde et mere commercielt, et sikrere og fastere Udgangspunkt. Det er et Spørgsmaal, som vist fortjener Overveielse; og jeg troer ei heller, at det vilde møde nogen Banfælighed fra min ærede Collega (Kirke- og Undervisningsministerens) Side, naar man, som sagt, kunde enes om et Forslag, som var betryggende og retsfærdigt for alle Parter. Langt vigtigere og betydeligere tror jeg derimod, at de Spørgsmaal ere, som ved §§ 2 og 3 skulle finde deres Afgjørelse. Jeg kan saaledes ikke nægte, at allerede den forandrede Tidbestemmelse, som findes i § 3, er en

efter min Formening meget alvorlig Sag, og jeg troer ikke, at man saa let, som den ærede Forslagsstiller meente, vil være istand til at fjerne de Banfæligheder, som en saadan Forandring medfører. Det er imidlertid sagt, at det er en Overgangsbestemmelse, og det kan jo være, at man kunde træffe en saadan Bestemmelse, hvorved Forholdet ordnedes saaledes, at man kom udover de midlertidige Ulemper, som dermed vare forbundne — det skal jeg lade staae hen —; men Hovedsagen ere de Bestemmelser, som foreslaaes i § 2. Naar idag en af de ærede Forslagsstillere (S. A. Hansen) har — hvis jeg ikke hørte feil — med Hensyn dertil ytret, at Capitelstarten skulde være en virkelig og paalidelig Gjennemsnitspris for Aarets Kornpriser, saa maa jeg strax bemærke, at det er et stort Spørgsmaal, om dette er en rigtig Dpfattelse og den egentlige Tanke. Det kunde vel være, at den egentlige Tanke med Capitelstarten, naar man seer nøiere til og betragter det hele Forhold saaledes, som det er overleveret, snarere har været at den skulde være Gjennemsnitsprisen paa en vis Tid, da visse Ddelse forfaldt, og ikke Gjennemsnitsprisen for hele Aaret. De ærede Forslagsstillere have ogsaa selv, om end ubevidst, været grebne af den hele historiske overleverede Dpfattelse af Forholdet; thi dersom virkelig Opgaven var at finde Gjennemsnitsprisen af Aarets Kornavl, hvorfor lægger man da kun et Par Maaneder til den allerede bestemte Tid og trækker en Maaned fra, hvorfor tager man ikke saa hele Aarets Gjennemsnitspris? Det er et meget alvorligt Spørgsmaal, som her frembyder sig. Hvis det, de Herrer sige, var Tanken, var For- maalet, nemlig gjennem Capitelstarten at frem-